



Ott segíünk, ahol a legjobban fáj

*Interjú Albrecht Freiherr von Boeselagerrel,
a Máltai Rend nagykancellárjával*

**Feladatunk, hogy az ajándékot továbbadjuk
Napi 100 km segítség
A királynégyár munkása**

„Ne várj senkire, legyél te az első az irgalmasság útján. A többiek majd követnek.”

Varga László kaposvári megyéspüspök



aktuális

A Máltai Rend új Nagymestere

Fra' Giacomo Dalla Torre del Tempio di Sanguinetto



Fra' Giacomo Dalla Torre del Tempio di Sanguinetto-t választotta május 2-án a Legfőbb Államtanács a Szuverén Máltai Lovagrend 80.-ik Nagymesterévé. A 45 fős választótestület tagjai között volt

– az obedienciás lovagok képviselőjeként – Szabadhegyi Kristóf, a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének elnöke is.

Fra' Giacomo Dalla Torre a 2017. április 29-i választás óta a Rend (ideiglenes) Nagymesteri Helytartója volt, megválasztását követően már véglegesen tölti be a nagymesteri tisztséget.

Az új Nagymester feladata többek közt a Rend alkotmánya 2017-ben megkezdett reformjának folytatása, hogy az jobban alkalmazkodjék az utóbbi évtizedek fejleményeihez. A jelenlegi alkotmány 1961-ban lépett érvénybe, 1997-ben részleges reformjára került sor. Ezzel kapcsolatban az új Nagymester így nyilatkozott első körlevelében:

„A hitünk erősítésére és spiritualitásunk elmélyítésére irányuló törekvéseink nem hagyhatnak alább. A rendtagok mindenkor legyenek készek az igazságról és Krisztus szeretetéről való tanúságtételre. Rendünk reformfolyamatát ebben az összefüggésben kell látnunk. Egyrészt hűek kell maradjunk ezeréves küldeté-

sünkhöz és hagyományunkhoz, másrészt minden erőfeszítéssel azon kell legyünk, hogy szervezetünket felkészítsük a jövőre. Ezzel egyidejűleg erősíteniünk kell vallási identitásunkat és az Egyházért végzett szolgálatunkat.”

Fra' Giacomo 1944. december 9-én született Rómában. A római egyetem bölcsészettudományi karán diplomázott, keresztény archeológia és művészettörténet szakon. A Pápai Urbaniana Intézetben oktatott ógörögöt, valamint főkönyvtárosi és levéltárosi funkciót töltött be az intézet jelentős gyűjteményeinél. Sok tanulmánya és publikációja jelent meg a középkori művészettörténet témakörében.

Fra' Giacomo Dalla Torre 1985-ben lett a Máltai Rend tagja, és 1993-ban tette le az ünnepélyes fogadalmat. 1994-1999 között Lombardia és Velence nagyperjele, majd a Szuverén Tanács tagja, később a Rend Nagykancellárja, majd a 78. Nagymester, Fra' Andrew Bertie halálát követően ideiglenes Helytartó volt. 2008-tól 2017-ig a Római Nagyperjel tisztségét töltötte be.

Levél az új parlament képviselőihez

A legszegényebb családokban élő gyermekek támogatására kérte a parlamenti képviselőket Kozma Imre atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke. A karitatív szervezet vezetője az új Országgyűlés megalakulásának napján névre szóló levélben fordult az összes képviselőhöz, és az Országgyűlés munkájában résztvevő tisztségviselőkhöz.

„Helyettük, s értük fordulunk Önhez. Kérjük, hogy a most kezdődő, történelem-fordító, jövőt-álmódó-építő parlamenti ciklusban mindennapos képviselői teendői között, legyen gondja rájuk.” – írja a parlamenti képviselőknek küldött levelében Kozma Imre atya.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke levelében úgy fogalmaz, hogy a kérést a gyerekekért érzett aggodás és az ország jövőjéért viselt felelősség indokolja. „A Központi Statisztikai Hivatal előrejelzése alapján – mind a kedvezőbb, mind a kedvezőtlenebb forgatókönyv szerint – nagymértékben csökken a lakosság száma, mire a mai gyerekekből felnőttek lesznek. Nem lehet mindegy, hogy az akkori fiatal felnőttek a képességeiket kibontakoztatva értéketermelő munkát végeznek, vagy a lehetőségektől elesve, még mindig mások segítségére szorulva szociális támogatásból élnek.”

Kozma Imre atya levelében azt kéri a képviselőktől, hogy támogassák a Magyar Máltai Szeretetszolgálat erőfeszítéseit egyénileg is, és vállalt küldetésükből származó lehetőségeikkel is.



beköszöntő

Jövőjük hazánk jövője

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat missziójának legfontosabb eleme hazánkban a legszegényebb családok gyermekeinek felkarolása, akiket egyébként a Teremtő bízott ránk.

Több mint húsz éve kísérjük a szegény negyedekben, zsákfalvakban, nyomortelepeken felnövő gyerekek sorsát. A legelesettebb családok gyermekei fölött úgy repülnek el az évek, hogy ráeszmélni sem tudnak, milyen lehetőségekről késnek le. Fogalmuk sincs arról, hogy létezhet másféle jövő is, mint az, amit szüleik nagyszüleiktől, ők pedig szüleiktől örökölnék.

Ezek a gyerekek itt élnek az országban, falvainkban, városainkban. Attól tartunk, ha most nem kapnak esélyt, rövid idő alatt körülményeik foglyaivá válhatnak. Hittel valljuk ugyanakkor, hogy mindannyian tehetünk valami személyeset és fontosat értük. Elodázhatatlan egyéni felelősségünk és összefogásunk felemelheti őket.

Kérjük Önt is, hogy támogassa a Magyar Máltai Szeretetszolgálat erőfeszítéseit egyénileg is, és vállalt küldetéséből származó lehetőségeivel is. Őszintén reméljük, hogy Önnel együtt sokat tehetünk a gyerekekben rejlő jövőért.

Az ő jövőjük hazánk jövője!



Üdvözlettel,
**P. KOZMA
IMRE OH.**

a Magyar Máltai
Szeretetszolgálat
alapító elnöke

tartalom

A Máltai Rend új nagymestere

Fra' Giacomo Dalla Torre del Tempio di Sanguinetto-t választotta május 2-án a Legfőbb Államtanács a Szuverén Máltai Lovagrend 80.-ik Nagymesterévé. – 2. oldal

Levél az új parlament képviselőihez

A legszegényebb családokban élő gyermekek támogatására kérte a parlamenti képviselőket Kozma Imre atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke. – 2. oldal

Feladatunk, hogy az ajándékot továbbadjuk

Aki szeret, az kilép önmagából, és a másik embert ajándékozza meg önmagával. Azok az emberek, akik nem magukra gondolnak, azok szolgálják az életet ebben a világban. – 4. oldal

Ott segítünk, ahol a legjobban fáj

Az új korszak kihívásairól Albrecht Freiherr von Boeselagerrel, a Szuverén Máltai Lovagrend nagykancellárjával beszélgettünk. – 5. oldal

Máltai zarándoklatok

Itt Lourdes-ban a leglátványosabban teszünk tanúbizonyságot hivatásunkról – 8. oldal

Napi 100 kilométer segítség

A Gödöllői Támogató Szolgálat 34 fogyatékkal élő embernek segít. – 9. oldal

A királynégyár munkása

A fertőtlenítő fürdetőből mosolyogva mennek el az emberek. Mintha nemcsak a ruhájukat cserélték volna ki. – 10. oldal

Pénzügyekben is segít a Szeretetszolgálat

A pénzügyi kínálat összetettsége, sajátosságai miatt egyre inkább szükség van arra, hogy az emberek támogatást kapjanak döntéseik előtt, és reálisan lássák a várható következményeket. – 11. oldal

Könyvcseré a játszótéren

A könyvmegállót már ismerhetik a látogatók, hiszen a budapesti máltai játszótérek már öt helyen találkozhatnak vele. – 12. oldal

Máltai műsor a Mária Rádióban

Nyolcágú kereszt címmel saját műsort indított az ország meghatározó keresztény rádiójában a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. – 13. oldal

Könyvek szenvedélybeteg szülők gyermekeinek

Elfojtott fájdalmaik, eltitolt sebeik akadályozhatják az egészséges felnőtt személyiség kialakulását. A Szeretetszolgálat legújabb kiadványai a szakembereknek és az érintett gyerekeknek is szólnak. – 13. oldal

A nemzeti összetartozás ünnepe

Gyásznapi ez, amikor veszteségre emlékezünk szomorú szívvel, hasonlóan nemzeti ünnepeink többségéhez. – 14. oldal

Rágalmak és valóság

Legeza László kutatásából kiderült: nagyjából mindenki ugyanazokat a vádakokat sorolja fel: sötét közepkor, keresztes háborúk, inkvizíció, cölöbátus, pedofília, politizálás. – 15. oldal

A jó ügy szolgálatát díjazták

700 pályázatból 11 nyertest hirdettek, a díjátadón Caramelt kísérték a Máltai Szimfónia Programban zenélő gyerekek. – 16. oldal

Címlapfotó: Kovács Bence



4. oldal



5. oldal



9. oldal



11. oldal



12. oldal



Feladatunk, hogy az ajándékot továbbadjuk

Az elmúlt évben sajátos hangsúlyt adtunk a küldetésünknek azzal, hogy a máltai jelmondatnak – a hit védelme és a szegények szolgálata – az első részét jobban középpontba állítottuk – jelentette ki a Magyar Máltai Szeretetszolgálat éves küldöttgyűlésén Kozma Imre atya. A szervezet alapító elnöke arra hívta fel a figyelmet, hogy a rászoruló emberek megsegítése látványlag egyszerű feladat, valójában azonban akkor tesszük jól a dolgunkat, ha tetteink is Istenről tanúskodnak, ha a cselekedeteinkben mi is benne vagyunk a hitünkkel, a szeretetünkkel.

– Amikor a hit védelméről gondolkodunk, arra a titokzatos szeretetre kell gondolnunk, amit az Isten kifejez – mondta Kozma Imre atya. – Rádöbbenünk, hogy aki szeret, az nem magára gondol. Isten nem tervezi a szeretetet, csak adja. A mi feladatunk, hogy ezt a lelki ajándékot továbbadjuk másoknak. Aki szeret, az kilép önmagából, és a másik embert ajándékozza meg önmagával. Isten azt akarja, hogy felismerjük életünk hivatását, és tanuljunk meg szeretni. A szeretet pedig rendezi a gondolatokat, rendezi a világunkat. Akkor az olyan értékek lesznek fontosak, mint például a béke, az öröm, a segítőkészség, a megbocsátás, a nagylelkűség. Ezek a lélek ajándékai. Azok az emberek, akik nem magukra gondolnak, azok szolgálják az életet ebben a világban. Ebből a szempontból kell nézni a máltai tevékenységünket is.

Vecsei Miklós, a május 26-án tartott éves küldöttgyűlés levezető alelnöke felhívta rá a figyelmet, hogy az egyesület éves beszá-

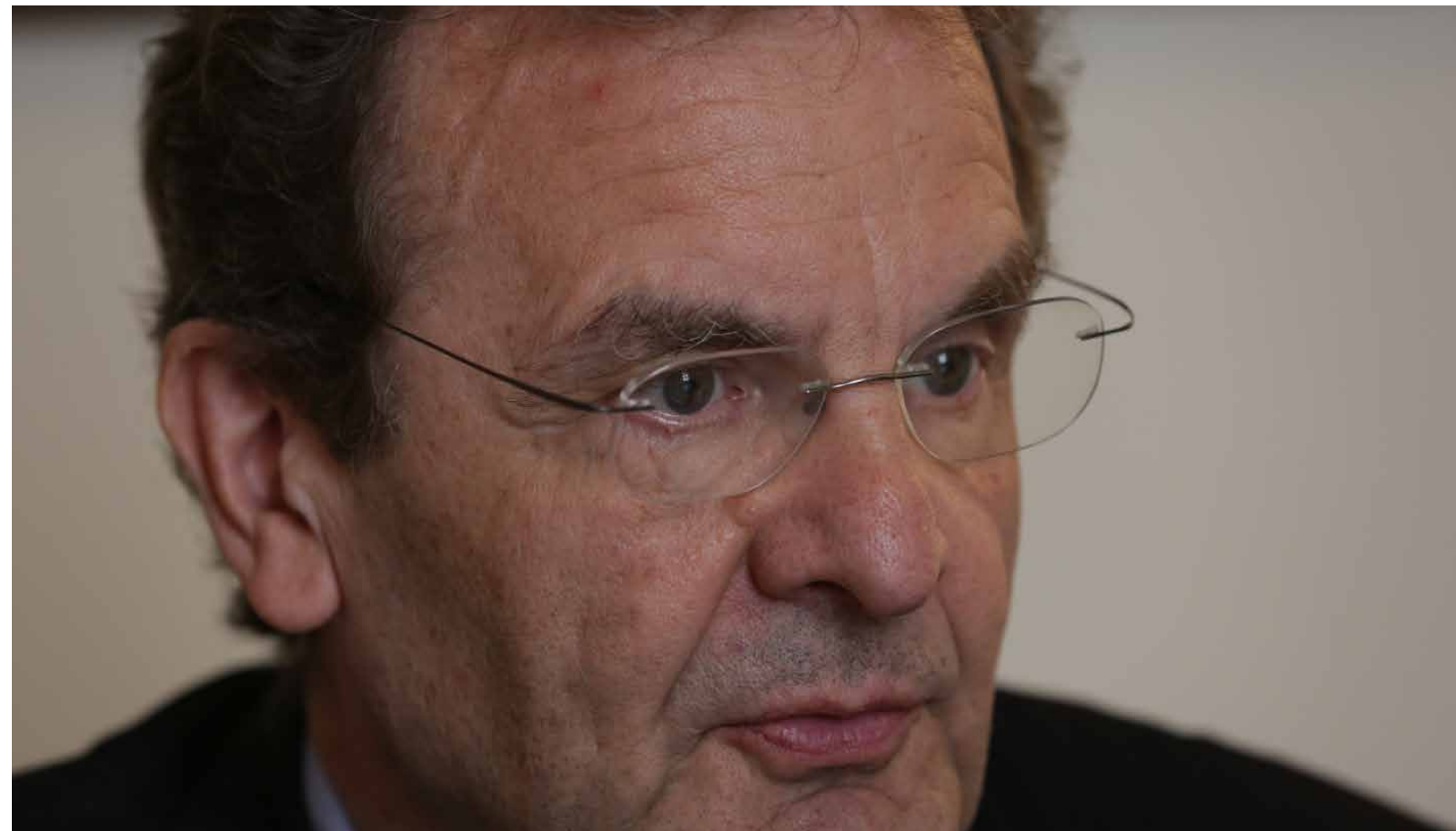
molójában kiemelt tevékenységek csak egy szűk keresztmetszetét tudják bemutatni a Szeretetszolgálat tényleges munkájának, amely az elmúlt évben is tovább bővült, és még inkább sokrétűvé vált.

Győri-Dani Lajos ügyvezető alelnök arról számolt be, hogy a karitatív szervezet munkatársai és önkéntesei naponta 13 ezer rászoruló emberrel találkoznak országszerte. 2017-ben a Máltai Szeretetszolgálat kilenc bentlakásos intézményt vett át az államtól, ezek több mint ezer idős és százötven fogyatékkal élő emberről gondoskodnak. A Szeretetszolgálat sokrétű tevékenysége 130 önkéntes csoportban, 31 integrációs programban, 12 oktatási intézményben, 234 ellátó intézményben és 97 pályázati forrásból megvalósuló programban zajlik.



Ott segíünk, ahol a legjobban fáj

A legfontosabb az ember méltósága, minden más ebből következik – interjú Albrecht Freiherr von Boeselagerrel



2018 májusában új uralkodó nagymestert választott a Szuverén Máltai Lovagrend, ezzel lezárulni látszik a másfél éve kirobbant vezetői válság, és az átmeneti időszak után újra legfontosabb feladataira koncentrálhat a szervezet. A keresztény világ egyik legrégebbi, csaknem ezer éve működő egyházi rendje ma százhusz országban tevékenykedik, szükségét szenvedő emberek millióinak nyújt segítő kezet, származásra, nemre, vallási hovatartozásra tekintet nélkül. Nemrég belső reformok indultak, ezek részeként a szervezet megerősíti a katolikus egyházzal tartozását. Az új korszak kihívásairól Albrecht Freiherr von Boeselagerrel, a Szuverén Máltai Lovagrend nagykancellárjával beszélgettünk.

– Korábban nagyispotályos volt, most nagykancellár. Ha ezt mai fogalmakkal akarnánk behelyettesíteni, humanitárius segítségért felelős miniszternek, majd külügy- és belügyminiszternek nevezhetnénk. Miért ragaszkodnak ezekhez a régi titulusokhoz a huszonegyedik században?

– Nincs különösebb oka, csak a hagyományok tisztelete. Ez az intézmény 970 éve létezik, az emberek évszázadok óta bíznak benne. A hagyományoknak látha-

tónak kell maradniuk, még akkor is, ha ez a mai korban idejétmúltnak tűnik.

– Mekkora a Szuverén Máltai Lovagrend?

– Jelenleg körülbelül 13.500 tagja van a Rendnek, és több mint 120.000 munkatársa. Ez utóbbi szám úgy értendő, hogy világszerte 80.000 önkéntes végez napi szintű, rendszeres munkát, és van 42.000 rész- vagy teljes munkaidőben foglalkoztatott dolgozónk.

– Jól gondoljuk, hogy a Szuverén Máltai Lovagrend alkalmazza a világon a legtöbb orvost?

– Tény, hogy a legtöbb dolgozónk orvos, vagy egészségügyi szakápoló. Több tízezer egészségügyi szakemberről beszélhetünk.

– Mi az oka az orvosok ilyen magas számának?

– A Rend történelme a 11. században, az első jeruzsálemi kórházzal kezdődött. Küldetésünk a hit védelme és a szegények



szolgálat, ami az alapítás óta együtt jár azzal, hogy ahol szükséges, ott előbb-utóbb létrehozunk egy kórházat, odaviszünk egy mobil klinikát, vagy szervezünk valamilyen egészségügyi ellátást, amit azután kiegészíthetünk szociális tevékenységekkel is.

– A Haiti szigetén 2010 januárjában pusztító földrengés egész városrészeket semmisített meg, az áldozatok száma meghaladta a 170 ezret. Óriási összefogással szerveződött a nemzetközi segítség, ám amikor a katasztrófa lekerült a címlapokról, a segítők is eltűntek a szigetről. Nyolc év után még mindig emberek tízezrei élnek táborokban, de a nemzetközi alakulatok közül ma már szinte csak a máltaiak maradtak velük. Miért vannak még ott?

– Mert még szükség van a segítségre. Haiti a régió legszegényebb országa.

– Létezik a segítségnyújtásnak olyan általános irányelve, amit minden helyszínen követni kell?

– A legfontosabb szempont az ember méltósága. Az összes többi ebből következik.

– És ez elégséges útmutató mindenkinek, mindenhol?

– Azt értjük ez alatt, hogy nem felülről nézünk a segítségre szoruló emberekre, hanem megpróbáljuk az ő szemszögükből nézve megérteni a helyzetüket. Nem patronálni akarjuk, nem nagyvonalú adományosztóként szeretnénk támogatni őket, hanem arra a problémára keresünk megoldást, ami a legjobban fáj nekik. Ez

elengedő a kiinduláshoz. Ezt a szemléletet viszik magukkal mindenhol a máltai segítők.

– A szervezet éves jelentésében az olvasható, körülbelül 1.500 egészségügyi központjuk, ezen belül húsz kórházuk van. A leghíresebb ezek közül a palesztin területen működő betlehemi szülészeti kórház, ami az egész térségben az egyetlen ilyen intézmény. 1990 óta csaknem 80.000 kisbaba látta meg a napvilágot ebben a kórházban. Van annak valami üzenete, hogy éppen Betlehem a helyszín?

– Igen, három is. Az első, hogy a Szentföldön nyitott máltai kórház szorosan kötődik a Rend eredetéhez, ismét aktívak lettünk a régióban, ahol megalakultunk. A második, hogy támogatást és menedéket nyújtunk az édesanyáknak abban a városban, ahol Mária nem talált olyan helyet, ahol befogadták volna őt, és ezért az istállóban hozta világra gyermekét. Nálunk biztonságos körülmények várják az édesanyákat. A harmadik pedig, hogy a palesztin asszonyok palesztin területen ezt az egy kórházat érhetik el. Az épületben békét és nyugalmat találnak abban a zavaros környezetben, legalább néhány napra.

– A Máltai Lovagrend munkatársai évek óta mentik a Földközi-tengeren csónakokban érkező embereket. Mi az álláspontja a migrációról?

– A menekültek megsegítése már száz éve központi kérdés nálunk. Emlékeztetes, és nemzetközi együttműködést igénylő fellépés volt 1956-ban, amikor az Ausztriába érkező magyaroknak kellett segítséget nyújtani. Ausztriában bizonytalan volt a helyzet, az osztrák kormány nem tudta eldönteni, segítsen-e. A Máltai Rend akkor megindította a segítő akciót, ehhez Európa számos országából jöttek önkéntesek. A menekült táborokban végzett munka hatására pedig fejlődésnek indult az osztrák, a francia és a német máltai segélyszervezet is. Hasonló nagy akció zajlott a 90-es években az afrikai nagy tavak térségében, egy harmadik pedig a jugoszláv háború alatt. Az életveszély elől menekülőket egyik esetben sem lehetett elkülöníteni a gazdasági menekültektől. Más kérdés, hogy az akkori menekültek a befogadó országokban nem voltak annyira furcsák és idegenek, mint Európában a Közel-Keletről, vagy Afrikából érkezők.

– Változott a Máltai Rend álláspontja a menekült és migráns emberekről az utóbbi három évben?

– Nem.

– Mi az álláspontjuk?

– A Rend missziója segítséget nyújtani a szükségét szenvedőknek, tekintet nélkül fajra, nemre, vallási meggyőződésre, vagy akár arra a kérdésre, hogy miért kerültek bajba. Ez az első. A második, hogy szembe kell néznünk a valósággal. A gazdasági helyzet, a klímaváltozás és a globális felmelegedés, a világ egyes részein növekvő népesedés és a kontrollálatlan városi fejlődés hatásainak köszönhetően tömegek indulnak el. Ezt senki nem tudja megállítani, és a vándorlás évtizedeken át tart majd.

– Miért számol évtizedekben?

– Azokban a térségekben, ahonnan az emberek útnak indulnak, egyre több a fegyveres konfliktus. Nem látszik sem olyan hatalom, sem olyan fejlődés, ami ezt a folyamatot megállíthatná. Afrika népessége 1,25 milliárd, ez az előrejelzések szerint 2050-re 2,5 milliárdra nő, tehát 30 év alatt megduplázódik. Az észak-afrikai országokban és a Közel-Keleten minden évben 5 millió új fiatal lép be a munkaerőpiacra. Afrika egészét tekintve évente húszmillió munkahelyet kellene létrehozni a jelenlegi szint megőrzéséhez. Ehhez adódnak a klímaváltozás hatásai. Egyiptom már ma is több ivóvizet használ fel, mint amennyi rendelkezésre állna. Ha a felmelegedésnek köszönhetően csak 20 centiméterrel megemelkedik a Földközi-tenger szintje, a Nílus partján található mezőgazdasági területek tizenöt százaléka eltűnik. Szembe kell néznünk azzal, amire Ferenc pápa csaknem minden nap emlékeztet, hogy ezt a helyzetet nem lehet megoldani, amíg a gazdag és a szegény országok között nem lesz igazságosság. Ezt a Szuverén Máltai Lovagrend nem tudja megoldani, ez a politikuskok feladata. A mi szerepünk, hogy a tudatosságot erősítsük, hangot adjunk azoknak, akiknek a hangja nem hallatszik el a döntéshozókig, nagyköveti legyünk azoknak, akik nem tudják kifejezni magukat.

– Egyfajta közvetítői szerepre gondol?

– Igen. Ezek és milliók szenvedését kell közel hoznunk azokhoz, akik erről nem akarnak tudomást venni.

– A Máltai Lovagrend 2013-ban ünnepelte a kilencszázadik évfordulóját annak, hogy II. Pascal pápa 1113-ban pápai bullában nyilvánította ki szuverenitását. Milyen most a viszonyuk a katolikus egyházzal?

– A Rend része a katolikus egyháznak. A Máltai Lovagrend szuverén, független



Fejlődésünk legragyogóbb példájának lehettem tanúja Magyarországon

intézmény, de mint vallási rend a Katolikus Egyház része.

– 2016 végén az előző nagymester felmentette önt a tisztségéből. Később a nagymester Ferenc pápával találkozott, és benyújtotta lemondását, ön pedig viszont a Rend kormányába. A Rend megújulásának elősegítésére a pápa delegátust nevezett ki, a szervezetet pedig egy éven át megválasztott nagymester nélkül működött. Hogyan foglalná össze az elmúlt két év eseményeit az ön szemszögéből?

– Az első és legfontosabb, hogy május óta van új nagymesterünk. A reformok folytatódnak, és mindenki a munkájára koncentrál. Az eseményeket röviden összefoglalni nem könnyű, a konfliktus a Rend vezetésében alakult ki, elsősorban az akkori nagymester és a Rend kormányának többi tagja között. A nagymester olyan lépéseket tett, amelyek nem voltak összhangban a Rend alkotmányával, ezt a helyzetet orvosolta Ferenc pápa.

– Miben áll a 2017-ben kezdődött reformfolyamat lényege?

– A Szuverén Máltai Lovagrend tagsága három osztályba sorolható. Az elsőbe tartozók az úgynevezett hivatásos lovagok, akik a szerzetesekhez hasonlóan hármast fogadalmat tesznek, szegénységet, tisztaságot és engedelmességet fogadnak. A második osztályba tartozók engedelmségi fogadalmat tesznek és elköteleztettek, hogy a katolikus egyház és a Máltai Rend útmutatása szerint élnek, míg a harmadikba tartozók azt vállalják, hogy a Rendért dolgoznak és az egyházi tanításokat tiszteletben tartva élik az életüket. Ferenc

pápa a rend első osztályának megerősítését kérte tőlünk, és feladatunk a spiritualitás megerősítése is.

– Ezek a problémák nem lehetnek újak a Rend vezetése előtt.

– Európában a szerzetesrendeknek és a vallási szervezeteknek szembe kell nézniük azzal, hogy a hivatás visszaszorulóban van. A másik probléma valóban régebbi eredetű, a Rend a napóleoni háborúk alatt elvesztette birtokainak nagy részét, és ez után már nem tudta eltartani a hármast fogadalmat tett hivatásos tagjait. A kereset azonban nincs összhangban a szegénységi fogadalommal, a szerzetesi életforma velejárója az lenne, ha a tagok közösségben élhetnének a Rend által fenntartott otthonokban. Abban bízunk, hogy az utóbbi évszázadban tapasztalt erős fellendülés azt is lehetővé teszi majd, hogy az újonnan belépő rendtagokat ismét képes legyen eltartani a szervezet.

– Az elmúlt harminc évben gyakran megfordult Magyarországon, láthatta, figyelemmel kísérhette, hogyan fejlődik a Rend magyarországi segélyszervezete, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat.

– Fejlődésünk legragyogóbb példájának lehettem tanúja Magyarországon. A legjelentősebb máltai szervezetek között tartom számon a magyarországi Szeretetszolgálatot, ami nem csupán egy segítő szervezet, hanem a szociális ellátórendszer egészében is nagy jelentőséggel bír. Tevékenységét, jelentőségét az ország mindenkori kormánya is elismeri és támogatja.



Egy a nyolcvanezer csecsemőből



Máltai egészségügyi központ Kamerunban



kitekintő



Máltai zarándoklatok

Hatvanadik zarándoklat Lourdesban

Mint minden évben, május elején, a Lourdes-i kegyhely a Máltai Rend nemzetközi zarándoklatának színhelyévé vált. Ez az év különlegesen jelentős volt. Lourdes-ban 160-ik évfordulóját ünneplik annak, hogy a Szűzanya megjelent a kis Bernadette-nek; a Máltai Rend pedig a 60-ik nemzetközi zarándoklatát tartja. Ez az esemény a Máltai Rendnek és munkatársainak legjelentősebb, leglátványosabb nemzetközi megjelenése és találkozója.

Több mint 7500 résztvevő érkezett 45 országból: köztük 1500 beteg és fogyatékos zarándok és 250 pap. A többi: máltai rendtag, munkatárs és önkéntes.

Nemzetközi jelenlét Csíksomlyón

A közel félmillió zarándok között idén is több száz máltai munkatárs, önkéntes és rendtag vett részt a csíksomlyói fogadalmi búcsún, a nyolcágú kereszt alatt vonulva.

A két Somlyó nyergében magyarországi, erdélyi, székely, felvidéki, délvidéki, kárpátaljai máltaiak találkoztak egymással. A búcsú szimbólumát, a labarumot a Máltai Rend tizenkét – magyarországi, romániai és németországi – tagja követte a körmenetben. A rendezvény egészségügyi biztosításához hozzájárult a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Mentőszolgálat, a Romániai Máltai Szeretetszolgálat és az osztrák Malteser Hospitaldienst munkatársai segítségével.



„Itt, Lourdes-ban, a leglátványosabban teszünk tanúságot hivatásunkról: Tuitio Fidei et Obsequium Pauperum – a hit védelme és a rászorultak szolgálata” – mondta a Nagymester. „Gondolkozunk el azon, hogy miből is áll a csoda. Nem csak a súlyos betegségből való gyógyulásból, hanem a kegyelemből is, amely minden ide érkező zarándokot eláraszt. A Szűzanya iránti szeretetből fakadó lelki béke; a mások iránti feltétel nélküli szeretet; a tűrés és nehézségeink elfogadása – ez mind csoda. És az, hogy egy hatalmas lelki családhoz tartozunk, egy csodás családhoz: a Máltai Rendhez.”

A magyar küldöttség 62 főből állt, köztük 17 beteg vagy fogyatékkal élő. Külön jubileumot ünnepeltünk: ez volt a magyarországi máltaiak 30-ik jelenléte ezen a zarándoklaton.

Szolgálat a nagy zarándokutakon

A Máltai Rend története a zarándokok istápolásával kezdődött. Ebben a szellemben ma is fontosnak tartja, hogy a nagy katolikus zarándoklatokon részt vegyen és szolgálatot teljesítsen. Napjainkban a Lourdes-i zarándoklat a legjelentősebb számára. Ezenkívül Rómában a Szent Péter téren állandó segélyszolgálatot tart fent; a Compostella-i zarándokúton két menhelyet és egy elsősegélypontot működtet a spanyol szövetség; a fatimai zarándokúton több elsősegélyponton szolgál a portugál segélyszolgálat. A mexikói szövetség évente rendez zarándoklatot betegek számára a Nuestra Señora de Guadalupe kegyhelyre.



szolgálat



A Máltai Szeretetszolgálat Gödöllői Támogató Szolgálat 34 fogyatékkal élő embernek segít. Az intézmény autója nap mint nap iskolába, napközi otthonba, orvoshoz, hivatalos ügyeket intézni vagy családi programokra viszi az elátottakat. A mikrobusz naponta mintegy 100 kilométert tesz meg, ami egy év alatt csaknem 24 ezer kilométert jelent. A szolgálat bevásárláskor és szabadidős programok közben és az otthonukban is segíti a fogyatékossgal élő embereket.





A királylánygyár munkása

Akit a legtöbb hajléktalan ember névről ismer

A fertőtlenítő fürdetőből általában mosolygva mennek el az emberek. Zavartan, dühösen érkeznek, szégyenkeznek, nem tudják, hogyan viselkedjenek. Fürdés előtt sokan kiabálnak, durva sértéseket vágnak az állomás dolgozóinak fejéhez, amit ők többnyire meg sem hallanak. Utána tisztán, fertőtlenítvé, átkötött sebekkel, új ruhában, megkönnyebbülve távoznak. A legtöbben mosolygva, nevetve. Mintha nemcsak a ruhájukat cserélték volna ki. Öt évvel ezelőtt, amikor Szigeti Annamáriát egy másik, hajléktalan embereket ellátó intézményből áthelyezték a fürdető állomásra, az egyik kollégája azt mondta neki, nehogy elhiggye, amit a kívülrőlők mondanak az itteni munkáról. Jó, el kell viselni a szagot, és néha a látvány is gyomorforgató. De nem ez a lényeg. Bejönnek az emberek gyűrött arccal, rosszkedvűen, minden nyomorukat magukkal cipelve. Egy óra múlva kimennek tisztán, üdén, méltósággal és mosolygva. Ezért mondják a fürdetőre, hogy királyfigyár. Vagy inkább királylány. Mert hogy Szigeti Annamáriának elsősorban a hajléktalan asszonyokkal lesz dolga, őket mégsem kísérheti be a fürdetőbe egy férfi.

Szigeti Annamária tehát ott maradt, ahonnan nem egy kollégája rövid idő után távozott. Ha valaki csak a fertőzéseket és az élősködőket nézi, akkor tényleg embert próbáló munkahely a fürdető állomás, különösen a téli krízisidőszakban, amikor tucatjával hozzák az utcáról az embereket a szociális munkások, vagy a mentők, mielőtt szállóra vagy kórházba vinnék őket. Szigeti Annamária emlékszik olyan napra, amikor ötven embert fogadtak, az tényleg fárasztó volt. De a végén mosolyogva mentek el.

Valami furcsa játékot űzött vele a sors, mintha gyerekkora óta erre a hivatásra készítette volna elő. Édesapja gyakran ittasan ment haza, és olyankor agresszív volt. Kicsi lányként többször is az utcán várták a reg-



Mintha nem csak a ruhájukat cserélnék ki (Fotó: Teknős Miklós)

gelt édesanyjával az angalföldi lakótelep házai között. Azután elváltak a szülők, és ő évekig nem látta az édesapját. Legközelebb felnőttként találkozott vele, és a felnőtté válás akkor kezdődött, amikor már egyedül utazhatott a BKV járatain.

Középiskolába Csepelre járt, tizenhat évesen találkozott először hajléktalan emberrel. A férfi a Boráros tér lépcsőin ült, egy pohár volt előtte az aprónak, és koldult.

ta újra a Gyáli úton, majd öt év után az ingatlant a környéken zajló beruházások miatt át kellett adni. Az állomás végül a dél-pesti Merényi Gusztáv Kórházba költözött, ahol a máltai intézménynek külön bejáratot nyitottak a Zombori utcából.

Döbenten állt, nem akarta elhinni, hogy lehet olyan ember, akinek tényleg nincs már sehová mennie. A barátnője előszedte a táskájából az uzsonnáját és a hajléktalan-nak adta. Nem örült neki, de azért elvette.

Azután egyre több hajléktalan ember tűnt fel az utcán. Szigeti Annamária sokszor elfordította a fejét. Titokban attól félt, az egyik földön gubbasztó figurában az édesapját ismeri majd fel, és fogalma sem volt, hogy ha ez bekövetkezik, mit mondjon, vagy hogyan segítsen neki. Nem olvasott ugyan semmilyen kimutatást arról, hogy a válás és az ital kettőse milyen gyakori előzménye a hajléktalanná válásnak, de ösztönösen is érezte, hogy ez veszélyes terep, nagyon sokan így kezdenek lecsúsz-

ni. Édesapjának azonban sikerült a munkahelyén kívül hagyni magánéleti keserveit, bent a műhelyben továbbra is a legjobb mikrohegesztők egyikének számított. De hosszú időnek kellett eltelnie, mire erről őszintén beszélgetni tudtak.

Addig Szigeti Annamária parókakészítést tanult Csepelen. A gyakorláshoz valódi hajfonatok érkeztek, nagyrészt Indiából, méteres darabokban. A haj egy részén serkés volt. Az oktatók mutatták, hogyan kell eltávolítani a tetvek tojásait, hogyan a festést, vagy forgó készítését tanították. Akkor nem gondolta, hogy egyszer majd jól jöhet még ez a tudás. Egy nap az édesanyja nekiszegezte, hogy most már ideje lenne besegítenie a háztartásban. Akkor munkába állt, dolgozott kábelüzemben, szoláriumban, banki székházban, présműhelyben. A 2008-as válság után elbocsátották, akkor egy éven át nem talált munkát. Egyszer szölt egy ismerőse, hogy egy budai hajléktalan embereket gondozó központba keresnek embereket.

A központban beteg hajléktalan emberek közé került. Az első dolog, amit elhatározott, hogy a szobákban megszünteti a szagot. Amikor hétvégére volt beosztva, elkérte a helyiség kulcsát, ahol a mosó és szárítógépek álltak. Összeszedte az emberek ruháit, tisztára mosott mindent, hétfő reggel ropogós, illatos ruhában kezdték a hetet az ápolásra szoruló betegek. Három hónap után eltűnt a szobákat megülő nehéz szag. Az első időszakban titokban az édesanyjának panaszkodott, hogy ezt nem fogja sokáig bírni. Nem a munka fárasztó, még az olyan extra feladatok sem zavarják, mint a magatehetetlen betegek pelenkázása. De közben az emberek elmesélik, hol siklott ki az életük, miként lettek hajléktalanok. A történeteiken nem tudja magát túl tenni.

Azután mégiscsak megtalálta a maga szerepét az elesettek között. Egy alkalommal, mikor a folyosót fertőtlenítette, belebotlott egy kerekesszékekben ülő idős férfiba, akinek lefagyott lábait már régebben le kellett vágni.

– András, nem lehet magától dolgozni, pont itt kell lábatlankodnia – szölt rá a férfira. Összenéztek, megpróbált szigorú arcot vágni, de néhány másodperc után kirobant belőle a nevetés. Mászor egy járókerettel nehezen mozgó idős férfi állta útját a folyosón. A járókereten egy Mickey Mouse figura lógott, pont úgy, ahogyan a keresztszokott az autók visszapillantó tükrén.

– Mihály, ha ilyen lassan megy előttem, mindjárt ellopom azt az egeret magától, azután futhat utána.

Másnap az idős férfi széles mosollyal az arcán, sietve bicegett át előtte a folyosón. Elmenekülök előle, mondta, még képes és elveszi a Miki egeremet. A kollégák azt mondták, évek óta nem látták az öreget nevetni.

Reggelente, amikor bejött, felbolydult a szálló, mint valami méhkas, nevetés, kiabálás követte őt, ahogyan ment szobáról szobára. Amikor bejelentette, hogy másnap szabadságra megy, az idős hajléktalan emberek tiltakoztak, nem teheti ezt velük. Legalább valamelyikük telefonjára felvették volna a hangját, hogy addig se kelljen őt nélkülözni, amíg visszajön.

A hajléktalan emberekkel kialakult közvetlen stílusa megmaradt akkor is, amikor áthelyezték őt a fertőtlenítő fürdetőbe. Pörölt, tréfálkozott a hajléktalan emberekkel, hangja betöltötte az intézményt. Télen éjszakai ügyeletet vállalt az éjszakai menedékhelyen, a kollégák csodálkoztak rajta, hogy csaknem az összes hajléktalan ember ismeri őt.

A fürdetőbe néha párok is jönnek. Az utcán együtt élők sokszor olyan erős kötelék fűzi egybe, amit sok házasságban élő ember elképzelni sem tud. Szigeti Annamária szerint olyanok ők, mint a hattyúpárok. A fürdőbe sokszor együtt is bemehetnek, bár nem feltétlenül ugyanazzal a problémával érkeznek. Laci és Ági gyakran együtt jöttek, az asszonyon gyakran volt ruhatetű, fejtetű, a férfi közben mentes maradt az élősködőktől.

– Hogy te milyen undorító vagy – mondta egyszer a férfi. – Hogy lehet az, hogy bennem semmi nincs, benned meg mindig találnak valamit?

– Nagyon egyszerű a magyarázat – szölt közbe Szigeti Annamária – Ági finom. Jó a vére, szeretik a bogarak. A magáé nem az, nem kell nekik. Ne hordja nagyon magasan az orrát, mert ilyen egyszerű a magyarázat. Ági fini, maga meg nem az.

Máskor idős, demens hajléktalan asszonyt hoztak, kerekesszékekben kellett betoltni őt a fürdőbe. Nem mindig tudta, hol van és mi történik vele. A zuhany alatt egyszer csak felnézett, és azt mondta, engem utoljára az anyukám fürdetett meg.

– Leszel az anyukám? – kérdezte Szigeti Annamáriától.

– Leszek – válaszolta, és megsimogatta a fejét.

(A teljes írás megjelent a Magyar Idők c. napilap 2018. május 26-i számában.)

Pénzügyi iroda Szekszárdon

Pénzügyi döntések előtt álló, vagy adósságrendezésben érintett érdeklődőknek nyújt segítséget a Máltai Szeretetszolgálat Szekszárdon megnyílt Pénzügyi Tanácsadó Irodája.

A pénzügyi kínálat összetettsége, sajátosságai miatt egyre inkább szükség van arra, hogy az emberek támogatást kapjanak döntéseik előtt, és valósan lássák a várható a következményeket. A pénzügyi szolgáltatórendszerrel szembeni bizalom fenntartását hatékony fogyasztóvédelemnek kell elősegítenie. Ebben jut kiemelt szerepe a Pénzügyi Tanácsadó Irodáknak, melyeket a Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi Fogyasztóvédelmi Központja hozott létre. Szekszárdon 2018. áprilisában nyílt meg a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Pénzügyi Tanácsadó Irodája az August Imre u. 9. szám alatt.

Az iroda célja, hogy személyre szabott tanácsadással, tájékoztatókkal és alkalmazásaikkal segítse a lakosokat a tudatos pénzügyi döntéshozatalban. Ez egyaránt jelenti a különböző termékek és szolgáltatások összehasonlítását, a kockázatok feltárását, a szerződések értelmezését. A másik kiemelt feladat a fogyasztók támogatása, hogy a lehető leghatékonyabban tudják a pénzügyi szolgáltatók felé a panaszügyeiket előadni, vagy vitás kérdések esetében a Pénzügyi Békéltető Testület felé a beadványaikat összeállítani.

Az MNB ajánlásai, illetve az alternatív – bírósági eljárás kivüli – vitarendezés lehetőséget adnak a panaszok, az elszámolási kérdések gyors és költséghatékony rendezésére. A Máltai Szeretetszolgálat irodája mindezt minden piaci szereplőtől függetlenül, semlegesen végzi.

Az iroda a megye teljes területéről várja egyéni konzultációra az érdeklődőket, valamint minden hónapban más-más városban kihelyezett pénzügyi tanácsadást és ismeretterjesztő előadásokat tartanak a szakemberek.

A következő rendezvényekről és az iroda működéséről a www.otthonapenzugyekben.hu weblapon lehet tájékozódni.



ajánló

Könyvcseré a játszótéren

Bús Balázs polgármester az átadón

Az Óbudai Platán Könyvtárral és a III. kerületi Polgármesteri Hivatallal közösen május 25-én Gyerek Könyvmegállót átadó ünnepséget szervezett a Máltai Szeretetszolgálat „Játszva megelőzni” Programja a Solymár utcai Játszóterén. A „vigyél egy könyvet, hozz egy könyvet” elv alapján működő könyvmegállót már ismerhetik a látogatók, hiszen a budapesti máltai játszótérek már öt helyen találkozhatnak vele. A családok a megunt, használt mesekönyveket, ifjúsági irodalmat betehetik a polcokra, majd egy új, általuk még nem ismert szerzeménnyel térhetnek haza.

A Zemplén Győző utcai, a Silvanus sétányon található, a Kerék utcai és a Huszti úti játszótérek után a Solymár utcai helyszín már az ötödik máltai játszótér, amelyen könyvmegállót is működik. A megállapodás értelmében a kerületi könyvtár kezeli a könyveket. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a családok nagyon keresik, hozzá-viszik a könyveket. Az egyik óbudai játszótéren egy anyuka annyira örült egy ott talált könyvnek, hogy majdnem elsírta magát, nem győzött hálálkodni érte, mert a gyermeke nagyon szerette azt a könyvet, de nem volt lehetőségük megvenni.



(Fotók: Kovács Bence)



Könyvek szenvedélybeteg szülők gyerekeinek Apa, anya, pia és Bolyhos

A szenvedélybeteg családban nevelkedő gyermekek többségének meglehetősen nehéz a sorsa. Nem értik, mi történik a szüleikkel, gyakran saját magukat hibáztatják. Az ilyen családokban élő gyermekek másként viselkednek, mint társaik. Elfojtott fájdalmaik, eltitkolt sebeik akadályozhatják az egészséges felnőtt személyiség kialakulását. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat legújabb kiadványai a szakembereknek, az érintett gyerekeknek és mindazoknak szólnak, akik jobban meg akarják ismerni a függőségben szenvedő szülők gyermekeit.

Hanna Grubhofer és Bärbl Weingartshofer könyvének főhőse Bolyhos, aki nagyon szeretett játszani az apukájával. A szülő azonban egyre furcsábban kezdett viselkedni, ő pedig egyre magányosabb lett. A kis Bolyhos története segíthet a hasonló helyzetben élő gyermekeknek, hogy megértsék, nincsenek egyedül a problémáival, van kitől segítséget kérni. Minden érintett gyermek a maga módján kér segítséget. Koruknak megfelelő módon általában nem konkrét kérésekkel kérnek támogatást, hanem a viselkedésükkel jeleznek. Ez a könyv a felnőtteknek is segíthet utat találni a függő szülők gyermekéhez, meghallgatni, és megbeszélni hogyan élnek, hogyan tudnak saját magukra vigyázni.

Érintetteknek és segíteni vágyóknak készült Waltraut Barnowski-Geiser Apa, anya, pia című kiadványa is, melyben a szerző arra keresi a választ, hogyan találhatják meg a szenvedélybeteg szülők felnőtt gyermekei mégis a boldogságot. A szakemberek szerint hiánypótló könyvben megszólalnak alkoholfüggő, drogfüggő, anorexiás szülők gyermekei, a kiadvány bemutatja a család szerepét, feltárja a szenvedélybeteg család gyermekeinek hét erősségét és hét sebtét. A kiadványban személyiségteszt is található, mely megmutatja, milyen szerephe bírja próbál túlélni a függő szülő gyermeke, és bemutatja az AVOKADO program hét lépését, ami segíthet az érintetteknek lépéseket tenni a boldogabb élet felé.

Dr. Bodrogi Andrea pszichiáter addiktológus szakmai ajánlása szerint a kiadvány vitathatatlan érdeme, hogy reményt ad az érintetteknek, megvilágítja, hogy van lehetőség a változásra. „A könyv segít az érintetteknek, segít a szakembereknek. Elolvasását mindenkinek ajánlom.” A Bolyhos és az Apa, anya, pia című könyvek elérhetőek a Máltai Szeretetszolgálat szenvedélybetegeket ellátó intézményeiben, a Fogadókban. www.kimondhato.hu



Máltai műsor a Mária Rádióban

Nyolcágú kereszt címmel saját műsort indított az ország meghatározó keresztény rádiójában a Magyar Máltai Szeretetszolgálat.

A Mária Rádióban kéthetente csütörtökön 16:50 perckor jelentkező Nyolcágú kereszt című magazinműsor a Szeretetszolgálat mindennapi tevékenységén keresztül mutatja be a segítő szervezet küldetéséből adódó feladatait.

Az első, május 17-én sugárzott adás vendége Kozma Imre atya volt. A Szeretetszolgálat alapító elnöke a nyolcágú kereszt jelentéséről, a máltai jelképhez fűződő személyes kapcsolatáról, a szervezet küldetéséről és a máltai lelkeletről beszélt. A műsor második felében bemutattak a magazin szerkesztői és műsorvezetői. A második adás május 31-én hangzott el, ebben a budapesti hajléktalanellátás céljairól esett szó.

A Nyolcágú kereszt című műsor hallgatói a nyáron részletesen megismerkedhetnek a nevelőszülői hálózat működésével, a megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztató máltai üzemekben zajló munkával és a telepeken zajló programokkal is. A Máltai Hírek rovat a szervezet legfrissebb híreit ismerteti.

A műsor arra kínál lehetőséget, hogy a Szeretetszolgálat bemutassa küldetését, átadja szemléletét és bevonja a hallgatókat is a segítségnyújtásba. A Nyolcágú kereszt műsorvezetői és szerkesztői: Romhányi Tamás kommunikációs vezető, Bognár László, a Közép-Magyarországi Régió önkéntességért és lelkeségért felelős munkatársa, Szentkereszt Tamás, a Miklós utcai Integrált Hajléktalanellátó Intézmény vezetője és Parák Eszter a szervezet újságírója.

A műsor elhangzása után visszahallgatható a rádió archívumában. A Mária Rádió vételi frekvenciái településenként eltérőek, a vételkörzetek megtalálhatók a www.mariaradio.hu oldalon.



A magyar békeszerződés aláírása a Nagy-Trianon palota Cottle termében (1920. június 4.)

A nemzeti összetartozás ünnepe

1920. június 4-én egy olyan békeszerződést kellett Magyarország képviselőinek aláírni, amely diktátum volt. Ebből fakadóan több mint 3,6 millió magyar ember nem szabad döntéséből lett más országok állampolgára. Gyásznap ez, amikor veszteségre emlékezünk szomorú szívvel, hasonlóan több nemzeti ünnepünkhöz.

Mégis! „Akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra válik” (Róm 8,28). Minden, azaz nem csak a jó és boldogító dolgok, hanem minden. A kereszt is, a gyász is, az elbukás és a tragédia is. De vajon mi válhat javunkra Trianonból? Mit jelent ez a mondat egy nép, egy nemzet életében?

Ilyen nagy kérdések megválaszolásához a legbölcsebb a Bibliához fordulni. A választott nép a hűtlenség és a bálványimádás büntetéseként élte meg a babiloni fogságot (Kr. e. 597–536), amikor Jeruzsálem elfoglalása után Nebukadnézár Babilonba hurcoltatta a királyi családot, az udvart, a nemességet, a katonákat és a mesterembereket. Ott aztán megtapasztalták a haza fontosságát és a közösség erejét az egymás-

rautaltságban. Igazi néppé értek, akik hazamenve méltók lettek Jeruzsálem újjáépítéséhez és az élet újrakezdéséhez. Nagyon hasonló a magyarság története ehhez, hiszen nem tehetünk mást, mint a diktátum utáni helyzetben újraértelmezni életünket. Keresztényként keresnünk kell mindazt, ami javunkra válhat ebben a helyzetben, ami nem megöli, hanem megerősíti nemzetünket a trianoni diktátum ellenére is.

Első gondolatunk a kisebbségi létből fakad. Az elszakított nemzetrészekben élők kisebbségi léte összefogást hoz magával. Jobban összetartanak, képesek egyként fellépni, ami nagy és vonzó példa számunkra.

Ugyanebből a kisebbségi létből ered a megőrzés gyakorlata, ami egyaránt érvényes a hitre, a vallásosságra, a kultúrára és a hazaszeretetre. Aki megjárta Erdélyt, Kárpátalját vagy a Délvidéket, egyaránt elcsodálkozva számol be arról, hogy milyen szépen beszélnek a magyar anyanyelvet, énekelnek a népdalokat és népekeket, táncolják a magyar táncokat. Az is alapvető élménye a magyarországi utazónak, hogy a

hit él, és a mindennapi életben kiteljesedik, a megszokottnál sokkal inkább vezérlő elv és erkölcsi mérce. Ezért szeretünk például ott lenni az európai szemmel nézve is egyedülálló csiksomlyói búcsún. Alapélmény az, hogy mi magyarok a határon túl mintha jobban tudnánk szeretni egymást. Ennek az oka pedig abban a hűséges megőrzésben keresendő, ami a kisebbségben élők sajátja.

Mindezt azonban nem csak megélni kell, hanem át is kell adnunk. Krisztusi emberek vagyunk, akik a nemzethez tartozást egyházunk tanítása szerint értéknek éljük meg, akik himnuszunkat is imádságként énekeljük. Nagyon mélyen tudjuk már az ezeréves történelmünkben, hogy a trianonok erősebbé tesznek bennünket, a kilátástalan helyzetek után is van hitünk és reményünk szeretni. „Mert a kereszt lett az üdvösség eszköze.”

Maklár Ákos
görögkatolikus parókus, a KÉSZ elnöke

Legeza László Rágalmak és valóság

A szerző mérnök, fotográfus, több egyháztörténelmi témájú könyvet írt, fényképezett. Ebben a kötetében megvalósította azt a régóta dédelgetett tervét, hogy összegyűjti az Egyházat ért rágalmakat, és szembeállítva velük, közzéteszi a ténybelileg és tudományosan megalapozott valóságot.

Legeza László kutatásaiból kiderült: nagyjából mindenki ugyanazokat a vádak sorolja fel: sötét középkor, keresztes háborúk, inkvizíció, cölibátus, pedofília, politizálás. A vádak többsége igaztalan, de nem mind, mert tagadhatatlan, hogy „mi emberek az Egyházban is követtünk el bűnöket a történelem során”.

Az Egyház és tudomány viszonyát elemezve a szerző megállapítja: a Katolikus Egyházat a legtöbb kritika, elmarasztalás vagy támadás – különösen az ún. „felvilágosodás” korától – a tudományokkal való kapcsolata miatt érte. Az Egyház ellen megfogalmazott vádak között ma is első helyen áll, hogy a középkorban a tudományok eredményeit szándékosan elhallgatta a nép előtt, és ma is akadályt állít a tudományok fejlődése elé. Ezzel szemben tény, hogy az Egyház mindig kiemelt érdeklődéssel figyelte, sokszor művelte és tanította a természettudományokat, mint az Isten által teremtett világot. Ma már kimondhatjuk, hogy a természettudomány összhangban van a Szentírás tanításával. Mára az is bebizonyosodott, hogy természettudományos alapon sohasem lehet bebizonyítani Isten létét. „De az ellenkezőjét sem!”

Az élet keletkezését kutató elméleteket vizsgálva Legeza László kiemeli: a világot – benne az összes szerves és szervetlen anyaggal, energiával – Isten teremtette az akaratát megvalósító szavával, az Igével. A teremtéssel az volt a célja, hogy a saját képére ugyancsak általa teremtett emberi léleknek anyagi testet biztosítson, azt elhelyezze az időben, lehetőséget adva így az embernek élni szabadságával, szabadon dönteni életviteléről, végső soron sorsa, üdvözülése fölött. „Isten a kinyilatkoztatásai, de főként megtestesülése által megtanította az emberiséget arra, hogy életének célja az üdvözülés, és arra is, hogy azt milyen úton érheti el: alapvetően szeretettel.” A döntés jogát azonban meghagyta nekünk.

A keresztes hadjáratokról a kötet írója kifejti: azok motivációja szűkebb értelemben a szentföldi zarándoklatok biztonsá-

gának visszaállítása, tágabban értelmezve pedig az iszlám terjeszkedésének akadályozása, ezzel a keresztes Európa lakosága életének, értékeinek és kultúrájának védelme volt.

Az inkvizícióval kapcsolatban Legeza László rámutat: az inkvizíció mint jogi intézmény az Egyház tanításának védelmében jött létre, tevékenysége az eretnekesség elleni küzdelem volt. Országokként az államhatalommal karöltve, a korabeli törvénykezési módoknak megfelelően működött, néhol enyhébben, mint az állami bíróságok, máshol szigorúbban, néha túlkapaszkodásokkal. Az inkvizíciót III. Pál pápa 1542-ben hivatalosan beszüntette, ennek ellenére egyes országok vezetői tovább élítették, kizárólag hatalmi vagy nemzetpolitikai céljaik elérése érdekében.

A Katolikus Egyház állítólagos „fényűző” életével kapcsolatos vádakhoz a szerző leszögezi: az Egyház kétezer éve változatlanul a szegények egyháza, hiszen mindig is Jézus Krisztus tanítását, az evangéliumot hirdette. Fejlődése során, amikor már az egyházi munka főállású papokat igényelt, szükség lett gazdasági tevékenység végzésére is, de sohasem a tőke felhalmozása, hanem a megélhetés volt a cél. Sajnos előfordultak túlkapaszkodások, különösen az Egyházi Állam fennállásának évszázadai alatt, hiszen egy állam fenntartásában meghatározó a gazdaság szerepe. Az Egyházi Állam nem evangéliumi alapon keletkezett, hanem történelmi szükségletből. Előnyeit és hátrányait tekintve a szerepét ma nehéz megítélni, de azt biztosan állíthatjuk, hogy napjainkban már nincs rá szükség. A búcsúcédulákat illetően Legeza László megállapítja: azok árusítása a középkorban hiba volt.

Az Egyház és politika sokat vitatott kapcsolatát elemezve a kötet írója kifejti: a hit magánügy, minden ember személyes döntése, hogy hisz Istenben vagy sem, de a vallás nem magánügy. A hívó ember is közösségben, társadalomban él, ahol joga van hitének gyakorlására, megvallására, s a hite miatt semmilyen hátrányos

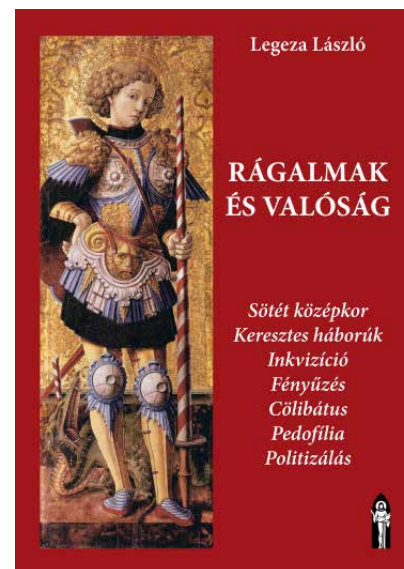
megkülönböztetés nem érheti. Minden embernek, így a hívőnek is joga van a politizálásra, sőt ajánlott is, de megőrizve hite erkölcsiségét. A katolikus papok számára az Egyház nem tiltja, de nem is tanácsolja, hogy politikai párt tagjaként foglaljanak állást, ugyanakkor elvárás feléjük irányt mutatni a hívőknek, értékelni egyes politikai irányzatokat, a politikusok cselekedeteit.

A cölibátus, pedofília kérdéskörét érintve Legeza László rámutat: a Katolikus Egyház bírálatát a papi nőtlenség miatt általában a „kívülállók” fogalmazzák meg. A papság olyan hivatás, amely teljes embert igényel. A nőtlen családi állapot mind a pap, mind az Egyház felé kötelezettségekkel jár, melyek vállalásának eldöntése a pap és az Egyház dolga. Ami pedig a pedofiliát illeti: a katolikus papság körében kisebb a szexuális aberráltság gyakorisága, mint más foglalkozási területeken. A pedofiliát a Szentsek ma már nem tusolják el, hanem szigorúan fellép ellene. A „zéró tolerancia” elvének bevezetése óta a katolikus papságot érintő pedofil ügyek száma lényegesen lecsökkent.

A kötet szerzője nem szeretne senkit sem meggyőzni, hívóvé tenni, de minden hívőt és hitetlent tisztelt annyira, hogy meg szeretne védeni „az egyesek által szándékosan terjesztett hamis, eltorzított rágalmak elfogadásától”, hogy mindenki „valós információk alapján, valóban szabadon dönthessen az életéről, adjon személyes választ az élet nagy kérdéseire”. Legeza Lászlónak ezzel a könyvével sikerült ezt a célját megvalósítania.

A könyv megvásárolható az Ecclesia Szövetkezet boltjában (Budapest V., Városház u. 1.), ára 1790 Ft.

(Bodnár Dániel/Magyar Kurír)



A jó ügy szolgálatát díjazták

A szociális ágazatban dolgozó személyeknek, szervezeteknek, valamint az önkéntes segítőknak és közösségeknek adták át a Jószolgálat-díjat június elsején a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében. Az elismerést odaítélő zsűri munkájában a Magyar Máltai Szeretetszolgálat képviselője is részt vesz. A Twickel-Zichy Mária Terézia Alapítvány által létrehozott kitüntetés díjátadó gáláján 700 pályázat közül kiválasztott 11 nyertest kapott elismerést. Az ünnepségen a Máltai Szimfónia programban résztvevő gyerekekből álló mintegy ötvenfős nagy zenekar Molnár Ferenc Caramelt kísérte.